

Toivoa on

Moi!

Oon aina ollut vähän yksinäinen tai sillein, et ei mul oo ollu ku pari kaveria. Se ei oo mua niin haitannut ja mul on yks tosi hyvä kaveri, jonka kanssa oon kokenut paljon ja joka on aina ollu mun tukena.

En oikein muista vuosista 2016-2017 paljoa. Olin ihan pohjalla haluisin vaan kuolla ja viiltelin. Välillä mua kiusattiin koulussa ja olin koko ajan sen mun parhaan frendin kaa, jonka nimi ny on vaikka Alisa. Nykyään mul menee ihan hyvin, tosin mun vanhemmat eros ja vähän ollu ongelmia kavereiden kaa. Tähä samaan sekasotkun Cheek lopettaa, joka on mulle kova pala. Mut jotenki mä oon onnellinen tällähetkellä.

Mul on ollu jo pitkään harkinnassa oma hevonen, mutta mahdollisuutta saada omaa hevosta ei ole ollut. Hoidan aivan ihanaa ponia ja se on kyl ihan paras ??

Töitten suhteen on alkanu menemään niin hyvin, et saan ens vuonna ostettua Alisan kanssa hevosen. Ollaan ihan haipeissa jo nyt ja mul on ihan hirveesti motii tehdä töitä nyt, kun siitä on hyötyä. On niin kiva, ku on jotain mitä oikeesti odottaa.

Vaikka mua ahdistaa käydä koulua niin nyt mul on sellanen olo, et kaikki vielä kääntyy parhain päin, vaikka vuos sitten olin valmis hautaan.